

Den af Stauning fremsatte Paastand paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen (se ovenfor)

forkastedes med 90 Stemmer mod 53.

Forhandlingen om Lovforslaget genoptoges.

Johannes Lou: Jeg skal ganske kort anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag. Samtidig vil jeg gerne gøre en Bemærkning om Kontrolbestemmelserne. Det har jo vist sig, at en hel Del Invalid er nervøse, og derfor gælder det om, at Kontrolbestemmelserne faar en saa god og bred Basis som muligt. Fra mange Sider er det hævdet, at Invaliderne vil kunne undersøges paa Rigshospitalet, og jeg henstiller derfor til den højtærede Sundhedsminister og Ministeriet i det hele taget, at dette Spørgsmaal tages op til alvorlig Overvejelse, naar Militærhospitalets Skæbne endelig skal afgøres.

P. Munch: Som Lovforslaget nu er affattet, vil det, hvis det vedtages, ramme overordentlig haardt et meget betydeligt Antal af de nuværende Invalid, fjerne dem fra Invalidrente. Det vil i Fremtiden bringe en ganske utilfredsstillende Ordning med Hensyn til Renterne. Det lyder endelig paa Præmier, som aldeles ikke er sat i et rimeligt Forhold til de paagældende Renter. Forslaget er da i hele sin Karakter, saaledes som det nu foreligger, uanvendeligt. Det søges endelig ført op her fra Tinget med to Partiers Tilslutning og med en Ministers Anbefaling, om hvilken det gælder, at Ministeren agter at benytte Situationen, hvis han kan, til i Landstinget at opnaa en Ændring af den i Folketinget tagne Beslutning i direkte Strid med de naturlige Pligter for et Ministerium, der dog for saa vidt hviler paa et parlamentarisk Grundlag, som det bør være Udtryk for Folketingsflertallets Villie. Under disse Forhold maa vi anbefale og afgørende anbefale at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Sevelsted: Efter de storpoltiske Udtalelser, der er faldet, skal jeg vende tilbage til selve Invalidlovforslaget, hvorom jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger, inden det bliver endeligt vedtaget her i Tinget. Ved Lovforslagets anden Behandling blev det fra flere Sider udtalt, at Invalideloven var den sociale Lov, hvormed der var størst Misfornøjelse ude i Befolkningen. Disse Udtalelser kan jeg afgjort

give min Tilslutning. Der er ude i Befolkningen ikke ringe Misfornøjelse med den Maade, hvorpaa Loven har været administreret, og jeg mener, denne Misfornøjelse er fuldt ud berettiget. Det, Befolkningen er misfornøjet med, er ikke, at Mennesker med den svære Form for Invaliditet faar 800 Kr. Grunden til, at der er kommet Misfornøjelse og Utilfredshed til Orde, er, at man ikke kan faa Øje paa, at en hel Del af de Mennesker, som nu faar Invalidrente, har mistet $\frac{2}{3}$ af deres Arbejdsevne, som jo fordres for, at de overhovedet kan faa Invalidrente. Jeg hilste derfor med overordentlig stor Tilfredshed, at det konservative Folkeparti og mit Parti, Venstre, ved anden Behandling enedes om et Ændringsforslag om, at Invalid med den svære Form for Invaliditet beholdt deres 800 Kr., og at kun de Invalid, hvis Arbejdsevne ikke er helt borte, skulde ned paa 540 Kr. Desværre blev disse Ændringsforslag ikke vedtaget ved anden Behandling. Som Lovforslaget nu foreligger, tilfredsstillende det mig absolut ikke. Naar jeg alligevel vil stemme for det, er det for at faa Lovforslaget over i det høje Landsting i Haab om, at det dér maa faa en mere tilfredsstillende Form. Med den Graduering, som mit Partis og det konservative Folkepartis Ændringsforslag aabnede Vej for, efter hvilken alle 100 pCts Invalid beholdt 800 Kr., havde jeg haabet, at ikke blot det konservative Folkeparti og Venstre vilde have stemt for Lovforslaget, men at ogsaa det radikale Venstre vilde have givet Lovforslaget deres Stemmer.

Jeg skal tillade mig at begrunde, hvorpaa jeg havde bygget mit Haab, men forinden vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til Socialdemokratiet. Dets Stilling overfor Nedskæringsforslagene har jo, naar man lige undtager Landbrugets Nedskæringer, hvor det ikke har manglet paa Velvillie, været den, at man er gaaet imod. Nu maa man erindre, at de sociale Love, der har været til Revision i denne Samling, Sygekasseloven, Arbejdsløshedsloven, Aldersrenteloven og nu Invalideloven alle sammen er gennemført paa et Tidspunkt, da Kronen stod nede i 60—70 Ø. Det, der sker nu, er derfor langtfra, saaledes som det er blevet paastaaet her i Dag af det ærede Medlem Hr. Stauning, en Ødelæggelse af disse Love, det er kun en Imødekommen af Kravet om, at Parikronen skal respekteres ogsaa i vor sociale Lovgivning. Med Hensyn til sociale Love og sociale Udgifter staar Danmark paa